

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/30/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116223875
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Marková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1116223875.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Markovej a členiek senátu JUDr. Renáty Šiškovéj a JUDr. Antónie Bednarčík v právnej veci žalobcu: ABAS SR Management s. r. o., so sídlom Pražská 11, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 883 324, právne zastúpeného: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s. r. o., so sídlom Bajkalská 31, 821 05 Bratislava, IČO: 36 868 221, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 347.862,90 eur s príslušenstvom, a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 33Cb/167/2016-433 zo dňa 20.10.2022, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 33Cb/167/2016-433 zo dňa 20.10.2022 v napadnutom zaväzujúcom výroku II., III. IV. a v súvisiacom výroku VI. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 178.515,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 178.465,71 eur od 18.12.2017 do zaplatenia a zo sumy 50 eur od 04.01.2015 do zaplatenia, ďalej zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi vo výroku II. sumu 169.347,19 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku III. úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 80.000 eur od 29.12.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku IV. úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 89.347,19 eur od 08.07.2016 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku V. žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku VI. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 797 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 799 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a § 369 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), § 1 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „nariadenie“).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 347.862,90 eur s príslušenstvom. Žalobca ako poistený uzatvoril so žalovaným ako poisťovateľom 12.06.2014 zmluvu, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone činnosti. Dňa 17.10.2014 došlo k poistnej udalosti, keď na ceste 1/65 medzi Zlatými Moravcami a Nitrou v mieste odbočenia na obec Choča došlo k ozbrojenému prepadu pancierového vozidla FIAT DUCATO, EČV: A., v užívaní žalobcu, ktoré prevážalo tržbu vo výške 483.515,71 eur. K predmetnej poistnej udalosti zaevidovanej pod č. 9850135092, žalovaný 23.12.2014 zaslal žalobcovi oznámenie o poistnom plnení, v ktorom uviedol, že dňa 19.11.2014 bolo ukončené

šetrenie a výška poistného plnenia predstavuje sumu 200.000 eur bez výpočtu plnenia (ďalej aj „poistná udalosť č. 1“). Dňa 27. 02. 2015 na A. ul. č. 2 v Žiline, kde mal žalobca svoju pobočku došlo ku krádeži tak, že dvaja neznámi páchatelia prekonalí uzamknutú kovovú bránu do areálu spoločnosti Stavomontáže Žilina pomocou dvoch prinesených rebríkov, ktoré opreli z vonkajšej, resp. vnútornej strany brány, následne nad vstupnými dverami do budovy zakryli halogénové osvetlenie a následne nezisteným spôsobom bez viditeľného poškodenia prekonalí dva bezpečnostné zámky dverí a vošli do predsiene, a ďalej do miestnosti, v ktorej nezisteným spôsobom bez viditeľného poškodenia prekonalí uzamknutie dverí kovovej mreže deliacej miestnosť na dve časti, kde z časti na odkladanie finančnej hotovosti odcudzením finančnej hotovosti spôsobili žalobcovi škodu 194.347,19 eur (ďalej aj „poistná udalosť č. 2“). Okresné riaditeľstvo PZ Žilina začalo trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže, ktoré bolo prerušené, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočností oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Žalovaný zaevidoval predmetnú udalosť pod č. 9850191190. Žalobca požiadal listom zo dňa 09.04.2015 o poskytnutie zálohovej platby. Žalovaný listom zo dňa 21.04.2015 oznámil žalobcovi, že ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 20.04.2015 a výška poistného plnenia predstavuje sumu 80.000 eur. Neposkytol výpočet plnenia. Na základe uvedeného preto žalobca uplatnil nárok na poistné plnenie, z prvej poistnej udalosti 458.515,71 eur, po odpočítaní spoluúčasti 25.000 eur, žalovaný však poskytol plnenie vo výške 200.000 eur. Pri druhej poistnej udalosti vznikol žalobcovi nárok na poistné plnenie 169.347,19 eur, po odpočítaní spoluúčasti 25.000 eur, žalovaný však poskytol plnenie vo výške 80.000 eur. Žalobca sa preto domáhal zaplatenia 347.862,90 eur s príslušenstvom.

3. Žalovaný k podanej žalobe uviedol, že vo vzťahu k prvej poistnej udalosti oznámil dňa 23.12.2014 žalobcovi, že bol poskytnutý preddavok vo výške 200.000 eur. NAKA neukončila šetrenie, a preto nie je možné zo strany žalovaného ukončiť poistnú udalosť. Nárok vznesený žalobcom je preto predčasný, nedôvodný a neopodstatnený. K druhej poistnej udalosti žalovaný uviedol, že dňa 21.04.2015 oznámil žalobcovi, že bol poskytnutý preddavok 80.000 eur. Trestné stíhanie, ktoré bolo začaté v nadväznosti na poistnú udalosť č. 985191190 bolo prerušené z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočností oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Z uznesenia Krajského riaditeľstva PZ ZA, ČVS – KRP 25/1-VYS-ZA-2015 zo dňa 24.02.2016 vyplýva, že bol vypracovaný znalecký posudok, z ktorého vyplynulo, že uzamykacie mechanizmy predložených cylindrických vložiek boli s veľkou pravdepodobnosťou ovládané príslušnými pravými kľúčmi alebo ich kópiami, avšak výsluchmi osôb pracujúcich u žalobcu, ktorí mali k dispozícii kľúče od predmetných zámkov, sa nepodarilo zistiť také skutočností, ktoré by viedli k objasneniu konkrétnej osoby páchatela. Podstatné je posúdenie spôsobu vykonania krádeže v zmysle poistných podmienok. Z vykonaného šetrenia orgánov činných v trestnom konaní, ako aj zo záveru v znaleckom posudku, vyplýva, že zabezpečenie bolo preknané bez poškodenia, teda nebola splnená podmienka preukázateľného, resp. násilného preknaného prekážky. Uplatnený nárok preto predstavuje v zmysle čl. III ods. 1 písm. b) OPP výluku z poistenia a z uvedeného dôvodu nie je možné posudzovať vzniknutú škodu ako poistnú udalosť.

4. V nadväznosti na uvedené sa žalobca vyjadril k druhej poistnej udalosti tak, že z uznesenia Krajského riaditeľstva PZ ZA ČVS: KRP – 25/1-VYS – ZA 2015 nepochybne vyplýva, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné konanie je právne kvalifikovaný ako krádež vlámaním. Právnej kvalifikácii zodpovedá aj skutkové vymedzenie predmetného trestného činu. Posúdenie predmetného skutku ako „prostá krádež“ nemá oporu v dokazovaní a je potrebné ho vnímať ako účelové s cieľom vyhnúť sa poskytnutiu poistného plnenia. V znaleckom posudku sa uvádza, že uzamykacie mechanizmy cylindrických vložiek, boli s veľkou pravdepodobnosťou ovládané príslušnými pravými kľúčmi, alebo ich kópiami. Páchatel preukázateľne prekonal prekážky chrániace poistenú vec pred odcudzením, čím sa dopustil krádeže vlámaním. Nie je daný žiadny dôvod, ktorý by zakladal výluku z poistenia.

5. Následne žalobca oznámil súdu postúpenie pohľadávky na spoločnosť ABAS SR Management s.r.o., ktorú súd prvej inštancie uznesením zo dňa 07.08.2018 pripustil. Žalobca oznámil, že žalovaný dňa 13.12.2017 zaslal žalobcovi oznámenie o ukončení šetrenia poistnej udalosti 9850135092 s poskytnutím poistného plnenia-doplatku v sume 178.465,71 eur, pričom poistné plnenie poskytnuté žalobcovi v rámci likvidácie poistnej udalosti 9850191190 v sume 80.000 eur započítal na výplatu poistného plnenia v tejto poistnej udalosti. Listom zo dňa 07.12.2017 zaslal postupníkovi oznámenie o jednostrannom zápočte vzájomných pohľadávok. Postupník listom zo dňa 22.12.2017 žalovanému oznámil, že so započítaním predmetnej pohľadávky nesúhlasí s poukazom na § 39 OZ. Na základe uvedeného žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie 178.465,71 eur (poskytnutý doplatok poistného plnenia) a v časti 50 eur (spoluúčasť hnutelné veci), t.j. celkom v sume 178.515,71 eur s príslušným úrokom z omeškania. Žiadal,

aby súd zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 169.347,19 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 258.465,71 eur od 04.01.2015 do 18.12.2017, zo sumy 80.000 eur od 19.12.2017 do zaplattenia a zo sumy 89.347,19 eur od 06.05.2015 do zaplattenia. V reakcii na uvedené, žalovaný k započítaniu pohľadávok uviedol, že sumu 80.000 eur bol oprávnený započítať. Pohľadávka vyplývajúca z poistnej udalosti 1 bola úplne uhradená. Čo sa týka poistnej udalosti 2 trval žalovaný na tom, že sa jedná o vyluku z poistenia a žalovaný nie je povinný plniť.

6. Po vykonanom dokazovaní žalobca poukázal na vyjadrenia znalcov, z ktorých vyplýva, že v posudzovanom prípade nemožno vylúčiť sprístupnenie miesta poistenia nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie. Žalovaný sa po vykonanom dokazovaní vyjadril tak, že z výpovede znalca B. C. vyplýva, že v 99,9 % prípadoch stopy po nedeštruktívnej metóde sú identifikovateľné. Na realizáciu nedeštruktívnej metódy je nevyhnutné poznať presne typ vložky, pričom tých možností je veľa, tvar kľúčového otvoru, tzn., že je nevyhnutné nejakým spôsobom ho skopírovať, odfoťiť, vytvoriť „surový“ kľúč, taký, aby pasoval a dať ho vybrúsiť. Z výpovede znalca teda vyplýva, že aby páchatel vôbec mohol prekonať zabezpečenie nedeštruktívnou metódou, musel by v prvom rade vedieť, aký typ aplikátora si má nechať vyrobiť, a v tomto prípade trikrát na každú vložku osobitne. Ďalej, aby nezanechal stopy, muselo by ísť o jednoduché sústavy, pričom v uvedenom prípade sa jednalo o sústavy zložité. Aj po splnení týchto predpokladov je vysoko nepravdepodobné, aby sa páchatelovi podarilo zámky pri prvých pokusoch bez akejkoľvek stopy otvoriť. Žalovaný poukázal na zmenu argumentácie žalobcu, ktorý doposiaľ tvrdil, že páchatel sa do miesta poistenia dostal bez použitia kľúčov, avšak po vylúčení znalcov dal za pravdu B. C. a žalovanému, avšak tvrdil, že aj v tomto prípade mu vznikol nárok na poistné plnenie. Žalovaný s odkazom na poistnú zmluvu a OPP poukázal na skutočnosť, že otvorenie dverí pravým kľúčom, resp. kópiou pravého kľúča nemožno v rámci racionálnej primeranosti interpretovať ako sprístupnenie nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že osobitne používa pojem „nástroj“ a „kľúč“, ako i formuláciu „sprístupniť nástrojom“ a „otvoriť kľúčom“. Následne poukázal na priložený trestný spis, z ktorého je možné vyvodiť, že pôvodne bolo vyrobených 10 sád kľúčov, z ktorých postupne došlo k stavu, v ktorom dominuje používanie duplikátov, pričom v čase keď v spoločnosti pracovalo 13 zamestnancov musel byť počet kľúčov 39, pričom však vedúci zamestnanec žalobcu deklaruje, že kľúčov je len 30 kusov, z ktorých preukázateľne boli vyrobené minimálne 2 kópie, ktoré neboli predložené a zároveň bolo predložených 6 kópií bez predloženia pravého kľúča, z ktorého boli kópie vyrobené.

7. Po ustálení sporných a nesporných skutočností a vykonaní dokazovania znaleckými posudkami, ako aj vylúčením znalcov, súd prvej inštancie skonštatoval, že medzi stranami počas trvania konania prestala byť sporná poistná udalosť 9850135092 a žalovaný doplatil poistné plnenie vo výške 178.465,71 eur, pričom odpočítal podľa neho neoprávnene vyplatený preddavok na plnenie zo škody 9850191190 vo výške 80.000 eur. Škoda poškodeného medzi procesnými stranami nebola sporná a bola vo výške 483.515,71 eur, po odpočítaní spoluúčasti preprava 25.000 eur, spoluúčasti hnutelnej veci 50 eur, vyplatenej zálohy 200.000 eur, mal žalovaný doplatiť sumu 258.465,71 eur (avšak uhradil len 178.465,71 eur). Zároveň si žalobca uplatnil úrok z omeškania zo sumy 258.465,71 eur od 04.01.2015 do 18.12.2017, keď vychádzal z toho, že šetrenie poistnej udalosti 1 bolo ukončené 19.12.2014. Ďalej si uplatnil úrok z omeškania zo sumy 80.000 eur od 19.12.2017 do zaplattenia (t.j. odo dňa nasledujúceho po doplattení sumy 178.465,71 eur). Medzi stranami sporu ostal sporný dátum ukončenia poistnej udalosti, keď žalobca tvrdil, že šetrenie bolo ukončené 19.12.2014 a žalovaný tvrdil, že bolo ukončené 13.12.2017, ako i oprávnenosť zápočtu, keď žalobca tvrdil, že pohľadávka titulom bezdôvodného obohatenia v sume 80.000 eur nevznikla. Medzi stranami sporu ostala sporná druhá poistná udalosť, keď obrana žalovaného spočívala v tvrdení, že škoda vznikla prostou krádežou, na ktorú sa poistenie nevzťahuje.

8. Súd prvej inštancie k prvej poistnej udalosti uviedol, že s ohľadom na skutočnosť, že v liste zo dňa 23.12.2014 žalovaný uvádzal, že vyplatená čiastka 200.000 eur je „zálohou“, nemal za preukázané tvrdenie žalobcu, že dňa 23.12.2014 došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti. Z listu žalovaného z 13.12.2017 mal preukázané, že k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti došlo 13.12.2017, t.j. povinnosť žalovaného plniť žalobcovi vznikla do 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti, t.j. najneskôr 28.12.2017. Žalovaný sa do omeškania dostal teda dňa 29.12.2017, a to v sume 80.000 eur, ktorú žalobcovi nevyplatil dôvodiac, že došlo k neoprávnenej výpláte poistného plnenia z inej poistnej udalosti a následnému zápočtu. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi istinu 80.000 eur a úrok z omeškania zo sumy 80.000 eur od 29.12.2017 do zaplattenia, vo zvyšnej časti vznesený nárok žalobcu na úroky

z omeškania z poistnej udalosti č. 1 zamietol. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal zákonný úrok z omeškania 8,00 % ročne zo sumy 80.000 eur. K druhej poistnej udalosti súd prvej inštancie uviedol, že sa zaoberal zásadnou otázkou, a to, či sa poistenie vzťahuje na odcudzenie poistenej veci (finančnej hotovosti), ku ktorej muselo v zmysle OPP prísť krádežou vlámaním, pri ktorej páchatel preukázateľne prekonal prekážky chrániace poistenú vec pred odcudzením, teda páchatel sa do miesta poistenia dostal tak, že ho sprístupnil nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie, alebo iným preukázateľne násilným spôsobom. Súd prvej inštancie skonštatoval, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal dostatočne, že páchatel sa do miesta poistenia dostal nástrojmi, ktoré sú riadne určené na jeho otváranie. Žalovaný bol oprávnený odmietnuť poistné plnenie v prípade, ak škodová udalosť nebola krytá poistnou zmluvou, t.j. v tom prípade, ak došlo k „prostej krádeži“, ktorú OPP definujú v čl. VIII ods. 2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že na riadne otvorenie dverí či trezoru sú určené iba originálne kľúče (resp. kópie vyhotovené oprávnenou osobou) a v konaní nebolo žalovaným preukázané, že tieto boli na otvorenie dverí použité. Aj zo znaleckého posudku B. C. vyplýva (Záver – odsek III), že „optickým skúmaním povrchu driekov kľúčov, ktoré boli predložené k cylindrickým vložkám boli na kľúčoch...zistené mechanoskopické stopy, ktoré s veľkou pravdepodobnosťou vznikli pri kopírovaní tvaru driekov kľúčov na mechanickom kopírovacom zariadení“, teda vyplýva, že s veľkou pravdepodobnosťou došlo ku kopírovaniu kľúčov. Rovnako z výpovede B. C. vyplýva, že je možné pomocou aplikátora ovládať (otvoriť) cylindrickú vložku špecifikovaných typov a môže k tomu dôjsť bez stôp alebo len s minimálnymi stopami. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že jediný nástroj, ktorý je určený na riadne otváranie, je príslušný originálny kľúč, ktorým disponuje oprávnená osoba (vlastník, zamestnanec a pod.), resp. jeho kópia vytvorená z originálneho kľúča vlastníkom (resp. oprávnenou osobou). Občiansky zákonník a poistná zmluva dáva možnosť žalovanému neposkytnúť poistné plnenie z dôvodu výluky, avšak nedáva mu možnosť rozširovať dôvody, pre ktoré odmietne poskytnúť poistné plnenie v prípade, keď je udalosť krytá poistnou zmluvou. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že páchatel sa dostal do objektu kľúčmi, ktoré boli určené na ich riadne otvorenie. Nepreukázal, že na otvorenie bol použitý originálny kľúč, resp. kópia vytvorená vlastníkom („oprávnená“ kópia). S ohľadom na vykonané dokazovanie: najmä znalecký posudok B. C. (kde sa konštatuje, že „uzamykacie mechanizmy cylindrických vložiek boli s veľkou pravdepodobnosťou ovládané príslušnými pravými kľúčmi alebo ich kópiami“), ako aj z obsahu trestného spisu, kde je podrobne popísaný priebeh udalosti ako je zrejmé z kamerového záznamu (dvaja páchatelia, ktorí prekonal vstupnú bránu pomocou rebríka) a kde je vo výpovediach podrobne popísaný režim zabezpečenia objektu, ktorý páchatelia museli ovládať a prekonal ho, mal súd prvej inštancie za preukázaný násilný spôsob zmocnenia sa poistenej veci. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v uvedenom prípade páchatelia použili kópie kľúča (preto aj celý proces otvorenia bol tak krátky – cca 2 minúty), a teda v zmysle poistnej zmluvy a OPP prišlo ku krádeži vlámaním, pri ktorej páchatel preukázateľne prekonal prekážky chrániace poistenú vec pred odcudzením. Nebolo v konaní preukázané, že by došlo k otvoreniu dverí originálnymi kľúčmi, resp. „oprávnenými“ kópiami. Žiaden dôkaz nebol spôsobilý odpovedať na otázku, či páchatelmi použitá kópia kľúča bola vyhotovená oprávnenou osobou, alebo nie. Je zrejmé, že počas fungovania predchodcu žalobcu dochádzalo aj k vyhotovovaniu „oprávnenej“ kópie kľúčov. Nie je však vylúčené vyhotovenie „neoprávnenej“ kópie kľúčov (táto skutočnosť by mohla vyplývať napríklad zo svedeckých výpovedí zamestnancov). K argumentácii žalovaného, že žalobca hrubo nedbanlivostne nakladal s kľúčmi súd prvej inštancie pripustil, že nedbanlivým zachádzaním s kľúčmi a ich 12 kópiami mohlo prísť k porušeniu povinností predchodcu žalobcu vyplývajúcich z poistnej zmluvy, avšak žalovaný potom nemal odmietnuť poskytnúť žalobcovi poistné plnenie z dôvodu výluky z poistenia, ale mal ho primerane znížiť v zmysle § 799 odsek 3 OZ. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v uvedenom prípade zmluvné strany uzavreli poistnú zmluvu, zmyslom a účelom ktorej bolo priznanie poistného nároku poškodenému v prípade, keď nastane poistná udalosť, a tým kompenzovať jeho majetkovú ujmu. Aby teda žalovaný mohol odmietnuť poskytnúť poistné plnenie z dôvodu výluky z poistenia, musia byť bez akýchkoľvek pochybností naplnené všetky podmienky výluky v zmysle poistnej zmluvy a celej zmluvnej dokumentácie. Bolo teda povinnosťou žalovaného uniesť dôkazné bremeno v tom smere, že nastala skutočnosť, pre ktorú možno aplikovať dohodnutú výluku z poistenia. Vykonaným dokazovaním však nebolo 100 % preukázané, že páchatel sa dostal do objektu kľúčmi (kópiami), ktoré boli určené na riadne otvorenie dverí. Keďže sa nástroje, ktorými miesto poistenia bolo sprístupnené nenašli, nepreukázalo sa, že by boli na otvorenie dverí použité kľúče, resp. oprávnené kópie kľúčov používané zamestnancami - nemal súd za preukázanú oprávnenosť aplikácie výluky z poistenia žalovaným. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebol dôvod na odmietnutie poistného plnenia s odkazom na citované OPP o výlukách z poistenia. Výšku poistného plnenia žalovaný nenamietal. Žalobca si uplatnil poistné plnenie 169.347,19 eur (po odrátení spoluúčasti 25.000 eur), pričom mu žalovaný vyplatil ako zálohu 80.000 eur (na základe

listu žalovaného zo dňa 21.04.2015), nevyplatil 89.347,19 eur. Súd prvej inštancie preto žalobcovi priznal istinu vo výške 89.347,19 eur. Listom zo dňa 22.06.2016 žalovaný oznámil poistenému, že poisťovňa neposudzuje vzniknutú škodu za poistnú udalosť a poistenému nevznikol nárok na poistné plnenie (t.j. ukončil šetrenie poistnej udalosti). Povinnosť žalovaného plniť žalobcovi vznikla do 15 dní od ukončenia šetrenia poistnej udalosti, t.j. najneskôr 07.07.2016. Žalovaný sa teda do omeškania dostal 08.07.2016, a preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania od 08.07.2016. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania 8 % ročne zo sumy 89.347,19 eur. Keďže súd dospel k záveru, že žalovaný bol povinný poskytnúť poistné plnenie z uvedenej poistnej udalosti, vyhodnotil jednostranný zápočet žalovaného zo dňa 07.12.2017 ako neplatný z dôvodu neexistencie pohľadávky žalovaného voči žalobcovi vo výške 80.000 eur titulom neoprávnene vyplateného preddavku označeného ako preddavok č. 2. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol. Ak dlžník plnenie neposkytne najneskôr v posledný deň splatnosti dlhu, dostáva sa do omeškania a ak ide o plnenie peňažného dlhu, veriteľ má právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania. V posudzovanej veci došlo k poistnej udalosti na majetku poistenca (pôvodného žalobcu), poistenom žalovaným s tým, že poistený vznik poistnej udalosti č. 1 a 2 bezodkladne oznámil žalovanému a aj orgánom činným v trestnom konaní. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca (jeho právny predchodca) požiadaval žalovaného o úhradu poistného plnenia, ktorého výška bola ustálená. Z uvedených skutkových zistení je teda nepochybné, že žalovaný vykonal vyšetrenie za účelom zistenia vzniku a príčin škodovej udalosti č. 1 a 2, a tiež za účelom zistenia rozsahu povinnosti poskytnúť plnenie. Súd prvej inštancie má za to, že toto vyšetrenie bolo nepochybné žalovaným riadne ukončené v prípade poistnej udalosti č. 2 dňa 22.06.2016 a v prípade poistnej udalosti č. 1 dňa 13.12.2017. Napriek skorším listom označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“ je zo spisu, z úkonov vykonávaných žalovaným, ale i orgánmi činnými v trestnom konaní zrejme, že k ukončeniu vyšetrovania došlo až týmto okamihom (okamihmi), a preto skoršiu korešpondenciu nemožno vyhodnotiť ako oznámenie o skončení šetrenia poistných udalostí, týmito listami žalovaný len poskytol zálohu na poistné plnenie, resp. žalobcovi (jeho predchodcovi) oznamoval určité skutočnosti. Vo výroku I. rozsudku súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania z dôvodu čiastočného späťvzatia. V tejto časti súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi podľa § 256 ods. 1 CSP, keďže žaloba bola podaná dôvodne, po podaní žaloby žalovaný čiastočne uhradil žalovanú sumu, čím uznal nárok žalobcu, a preto žalovaný zavinil zastavenie konania. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v súlade s § 255 ods. 1 CSP vo výške 100 %. Neúspech žalovaného týkajúci sa úrokov z omeškania (ako príslušenstva pohľadávky) súd prvej inštancie vyhodnotil vo vzťahu k trovám konania ako zanedbateľný, keďže v predmete konania bol žalobca úspešný. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie v rozsahu výroku II., III., IV., a VI. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), písm. f), písm. h) CSP a odvolacím návrhom sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Žalovaný v odvolaní uviedol, že žalobca v zhode so žalovaným vykladal čl. II. ods. 1 písm. a), čl. VIII. ods. 1 OPP tak, že pokiaľ má spôsob vstupu páchatel'ov do miesta poistenia podliehať definícii podľa OPP, musí ísť o vstup do miesta poistenia bez použitia kľúča. Žalovaný poukázal na znalecký posudok B. C., v nadväznosti na ktorý žalobca v konaní predložil znalecký posudok B. D., v zmysle obsahu ktorého mal žalobca v záujme preukázať, že predmetné zámky mohli byť prekonané nedeštruktívnou metódou tzv. Bumpingom. Žalobca sa tak snažil preukázať, že spôsob vstupu do miesta poistenia nebol vykonaný použitím kľúčov a žalovaný preukazoval opak. Žalobca tak sám od podania žaloby roku 2016 do 25.07.2022 prezentoval interpretáciu OPP v súlade s vyššie uvedeným vstupom do miesta poistenia bez použitia kľúča. Po výsluchu B. D. a B. C. na pojednávaní dňa 23.06.2022 vykonal žalobca zásadnú zmenu procesného útoku podaním 25.07.2022, keď s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/18/2006 začal tvrdiť, že nárok na poistné plnenie z poistnej zmluvy má aj v prípade, pokiaľ k prekonaniu prekážok došlo otvorením kľúčom, pretože poistná zmluva sa podľa jeho novej interpretácie má vykladať tak, že nástroje na riadne otváranie miesta poistenia sú jedine kľúče zverené zamestnancom a zároveň, že ak nebolo preukázané, že páchatel'om bol niektorý zo zamestnancov, tak to znamená, že páchatel' sa dostal do miesta poistenia pomocou kľúčov alebo iných nástrojov, ktoré neboli určené na riadne otváranie. Podľa odvolateľa tak ide o zmenu žaloby, nakoľko došlo k podstatnej zmene rozhodujúcich skutočností, keďže v žalobe žalobca uviedol, že k prekonaniu zámkov, teda zabezpečenia miesta poistenia došlo nezisteným spôsobom a následne predkladal dôkazy, ktorými mal v záujme dokázať, že k prekonaniu ochrany miesta poistenia nedošlo použitím kľúčom, ale spôsobmi bez použitia kľúča. O predmetnej zmene žaloby nebolo rozhodnuté

spôsobom podľa § 142 ods. 1 CSP, takto je naplnený odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Súd prvej inštancie sa so zmenou nespornej interpretácie žalobcu žiadnym spôsobom nevysporiadal v rozsudku. V prípade poisťnej zmluvy vrátane OPP ide dvojstranný právny úkon, ktorých obsah je prejavom vôle oboch zmluvných strán, teda aj žalobcu. Procesný postup oboch procesných strán v konaní podľa § 35 ods. 2 OZ a § 266 ods. 1 ObZ poskytuje záver o vnímaní definície vlámania procesnými stranami, pričom súd aplikoval vlastnú definíciu v rozpore s jednoznačnou dohodnutou definíciou, a preto vec nesprávne právne posúdil. Odvolateľ upozornil na konštatovanie súdu, v zmysle ktorého je nástrojom na riadne otváranie miesta poistenia „príslušný originálny kľúč, ktorým disponuje oprávnená osoba (vlastník, zamestnanec a pod.), resp. jeho kópia vytvorená z originálneho kľúču vlastníkom (resp. oprávnenou osobou).“ S ohľadom na tento záver konštatoval, že súd prvej inštancie neposkytol riadne odôvodnenie tohto záveru, tento záver vysvetlil len tým, že z obsahu znaleckého posudku B. C. vyplýva, že na kľúčoch používaných žalobcom boli nájdené stopy po kopírovaní. Na predmetnom závere je postavený výrok rozsudku, a preto je samotný rozsudok ako taký nepreskúmateľný. Bez ohľadu na nepreskúmateľnosť spôsobu výkladu súdu, žalovaný poukázal na jednoznačnosť a nezameniteľnosť pojmov použitých v OPP. V predmetnej poisťnej zmluve, resp. OPP sa používa osobitne výraz nástroj a osobitne výraz kľúč, preto nemožno tvrdiť, že zmluvné strany výrazom nástroj mysleli kľúč a naopak, keďže tieto výrazy zmluvné strany výslovne používajú v zmluve nezameniteľným spôsobom v čl. VIII OPP. Zároveň v čl. VIII OPP sa vo vzťahu k výrazu miesto poistenia používa osobitne formulácia sprístupniť nástrojom a osobitne sa používa formulácia otvoriť kľúčom. To znamená, že nemožno podľa znenia OPP tvrdiť, že miesto poistenia možno sprístupniť kľúčom a otvoriť nástrojom, nakoľko ide o pojmy jednoznačne osobitné. Ďalej zdôraznil, že v čl. VIII ods. 1 písm. a) OPP je potrebné vnímať formuláciu sprístupnením nástroja aj systematicky s ohľadom na celé znenie tohto ustanovenia, v zmysle ktorého je vlámaním sprístupnenie miesta poistenia ak: ho sprístupnil nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie alebo iným preukázateľne násilným spôsobom. Z použitej formulácie „alebo iným preukázateľne násilným spôsobom“ je zrejmé, že zmluvné strany poisťnej zmluvy vnímali resp. museli vnímať formuláciu sprístupniť nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie, ako násilný spôsob sprístupnenia miesta poistenia, čo sa nedá stotožniť s otvorením zámkov kľúčom. Zmluvné strany pristúpili k uzatvoreniu poisťnej zmluvy s odkazom na OPP, ktoré obsahujú čl. VIII ods. 1 písm. d), ktorú osobitne upravuje otvorenie miesta poistenia kľúčom, v zmysle ktorého je krádežou vlámaním, ak páchatel miesto poistenia otvoril kľúčom, ktorého sa zmocnil vlámaním alebo lúpežou. Opätovne je potrebné poukázať na jednoznačnosť dojednaní medzi zmluvnými stranami ohľadom otvárania kľúčom. Súd prvej inštancie sa odôvodnením rozsudku nevysporiadal s jednoznačnosťou obsahu poisťnej zmluvy a OPP, v rámci ktorého si nemožno zameniť pojem kľúč a pojem nástroj a nemožno si zameniť formuláciu otvoriť kľúčom a sprístupniť nástrojom, ktorý nie je určený na riadne otváranie. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu skutkovému záveru o neoprávnenom kopírovaní kľúčov, ktorým zdôvodnil rozsudok, keď nezohľadnil nesporné okolnosti, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, na ktoré žalovaný priamo poukazoval, keďže záver o kopírovaní kľúčov nie je pravdepodobný, tak ako to uzavrel konajúci súd, ale nesporný a bol vykonávaný oprávnenou osobou. Žalovaný v podaní zo dňa 11.09.2022 poukázal na skutočnosti uvádzané v znaleckom posudku B. C., a to skutočnosti, že z predložených 30 kusov kľúčov, ktoré predložil žalobca v rámci vyšetrovania OČTK, ktoré boli žalobcom, resp. jeho zamestnancami používané na riadne otváranie predmetných zámkov, bolo predložených 18 originálnych kusov a 12 kópií, podľa zápisnice z výsluchu svedka pána E., ktorá je súčasťou vyšetrovacieho spisu, duplikáty kľúčov – kópie nechal vyhotovovať B. C. pre riadne potreby zamestnancov žalobcu. Pričom podľa tejto istej výpovede v určitom období bolo zamestnancov až 13. V nadväznosti na uvedené je tak zrejmé, že ku kopírovaniu kľúčov dochádzalo zo strany žalobcu pre riadne potreby jeho zamestnancov a na riadne otváranie predmetných zámkov boli používané aj kópie. Závery súdu prvej inštancie sú postavené na okolnosti, že malo dôjsť k neoprávnenej výrobe kópií kľúčov neoprávnenou osobou. Táto skutočnosť nebola tvrdená a zároveň nie je ničím podložená a nedá sa odvodiť z okolnosti, ktorú uvádza súd prvej inštancie. Skutočnosť, že znalec B. C. uvádza, že boli nájdené stopy po kopírovaní kľúčov sama o sebe nedosvedčuje, že došlo k neoprávnenému kopírovaniu kľúčov, pokiaľ takmer polovica kľúčov ktoré sám skúmal sú výsledkom kopírovania. Preto bez ďalšieho sa dá vyvodiť len to, že stopy po kopírovaní na skúmaných kľúčoch sú dôsledkom vyhotovovania samotných predložených kľúčov. Záver o použití tejto neoprávnene vyrobenej kópie by musel vyplývať z tvrdenia o vykonaní neoprávnenej kópie. Pričom k takémuto tvrdeniu a podloženiu dôkazmi nikdy nedošlo. Žalovaný nemôže byť procesne postavený do pozície, v ktorej má preukazovať negatívnu okolnosť v zmysle princípu negatívnej dôkaznej teórie. Žalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-227/1-VYS-ZA2015, a to konkrétne zápisnice z výsluchu svedka B. F. C., vyplýva: „Každý zamestnanec má tri kľúče a zamestnancov máme 10, teda

je vyrobených 10 sád kľúčov po 3 ks.“ Z uvedeného vyhlásenia, ktoré nebolo spochybnené žalobcom vyplýva, že bolo vyrobených dokopy 30 originálnych kusov, pričom žalobca odovzdal na znalecké dokazovanie všetky používané kľúče, avšak originálnych predložil len 18. To znamená, že žalobca dal vyrobiť 12 originálnych kľúčov, ktoré nevie predložiť, teda nevie kde sa nachádzajú. K výpovedi B. C. je potrebné dodať v súvislosti s výpoveďou pána E., že v určitom období bol celkový počet riadne používaných kľúčov 39, nakoľko pracovalo 13 zamestnancov a každý mal k dispozícii 3 kľúče. Zhrnutím je potrebné uviesť, že pôvodne bolo vyrobených 30 originálnych kľúčov, pričom k vypracovaniu znaleckého posudku bolo predložených 12 kópií a 18 originálnych kľúčov v užívaní zamestnancami žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nechal vyrobiť minimálne 42 kľúčov vrátane kópií, pritom nevie uviesť, kde je 12 kľúčov, ktoré nechal vyhotoviť a dôvod, pre ktorý ich nemá k dispozícii. Vo vzťahu k týmto 12 kľúčom platí podľa čl. VIII ods. 1 písm. d) OPP, a to že použitím týchto kľúčov mohlo dôjsť ku krádeži vlámaním, pokiaľ by tieto kľúče boli odcudzené vlámaním, alebo lúpežou. Pričom žalobca počas celého konania neuviedol, že by o akýkoľvek z týchto 12 kľúčov mal prísť v dôsledku vlámania alebo lúpeže. K neoprávnenému kopírovaniu nedošlo, nakoľko je zrejme, že nebolo potrebné vyhotovovať žiadnu neoprávnenú kópiu, nakoľko existuje minimálne 12 kľúčov vyrobených žalobcom, určených jeho zamestnancom, ktoré mohli byť použité na otvorenie miesta poistenia. Súd prvej inštancie postavil rozsudok na základe skutkového záveru o neoprávnenom vyhotovení kópie, ktorý však žiadnym spôsobom nevyplýval z dokazovania a práve naopak z vykonaného dokazovania vyplýva, že vyhotovovanie kópií vykonával žalobca na riadne potreby jeho zamestnancov.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril v podaní, v ktorom k namietanej zmene žaloby zdôraznil, že žiadnym spôsobom nezmenil skutkový stav, na základe ktorého si voči žalovanému uplatňoval nárok na poistné plnenie. Žalobca zrekapituloval výpovede znalcov pred súdom prvej inštancie, z ktorých vyplývalo, že nemožno vylúčiť sprístupnenie miesta poistenia aplikátormi. Následne žalobca uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by bolo miesto poistenia neoprávnené sprístupnené niektorým zo zamestnancov právneho predchodcu žalobcu. Nešlo o žiadne nové tvrdenie žalobcu, pretože Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline ešte v roku 2016 opakovane prerušilo trestné stíhanie z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Policajti nedokázali vypátrať páchatelov aj napriek tomu, že na mieste činu zaistili dve biologické stopy (stery) a jednu vecnú biologickú stopu a použili služobného psa so psovodom. To vyplýva z vyšetrovacieho spisu, ktorým vykonal súd prvej inštancie dokazovanie. Na základe týchto záverov žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/18/2006 zo dňa 12.12.2007, ktorý sa týka obdobného prípadu, kedy sa Najvyšší súd SR zaoberal výkladom totožného pojmu v poistných podmienkach „nástroje, ktoré nie sú určené na riadne otváranie miesta poistenia“. Naďalej ide o nárok na poistné plnenie na základe poistnej zmluvy, ktorej výklad je predmetom konania. Keďže súd prvej inštancie nepokladal obsah tohto podania za zmenu žaloby, tak nebol ani povinný rozhodnúť uznesením v zmysle § 142 CSP. Žalovaný od začiatku tvrdil, že podľa neho malo dôjsť k sprístupneniu miesta poistenia pravými kľúčmi, resp. ich kópiami, na základe čoho malo podľa neho dôjsť k uplatneniu výluky z poistenia v zmysle čl. III ods. 1 písm. b) OPP. Úlohou žalobcu v civilnom sporovom konaní bolo navrhovať také dôkazy, pomocou ktorých preukáže, že nešlo o prostú krádež, zatiaľ čo úlohou žalovaného bolo preukázať, že sú naplnené podmienky pre uplatnenie výluky z poistenia. Po vykonaní znaleckého dokazovania a uskutočnení výsluchov znalcov bolo úlohou strán konania zaujať stanovisko k vykonanému dokazovaniu. Žalobca, resp. jeho právny predchodca a žalovaný nevychádzali z rovnakej interpretácie sporného zmluvného ustanovenia. Žalobca poukázal na to, že žalovaný v odvolaní nevysvetlil, aký vplyv mala mať táto ním tvrdená údajná vada konania na nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalovaný v pozícii poisťovateľa vymedzil predmet budúceho súdneho sporu o zaplatenie poistného plnenia vo svojom liste zo dňa 22.06.2016. Na základe toho žalovaný usúdil, že predmet poistenia nebol sprístupnený nástrojom určeným na jeho riadne otváranie, a že malo ísť o prostú krádež, čím mali byť naplnené predpoklady pre výluky z poistenia. Záver prešetrenia poistnej udalosti tak nebol postavený na zistení určitých konkrétnych skutočností, na základe ktorých by bolo zrejme, že ide o výluky z poistenia, ale iba na pravdepodobnosti toho, že by malo ísť o výluky z poistenia. Orgány činné v trestnom konaní a ani žalovaný nezistili žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by tieto závery posunuli z roviny pravdepodobnosti do roviny dokázateľných skutkových zistení. V konaní sa vykonalo znalecké dokazovanie ohľadom možného sprístupnenia miesta poistenia aplikátormi práve preto, lebo samotný žalovaný svoje závery z prešetrovania škodovej udalosti vyvodzoval zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní. Žalovaný tak určil smer, akým sa uberalo dokazovanie. Až po vykonaní navrhnutých dôkazov, kedy bol v rámci možností objasnený skutkový stav, malo význam prísúpiť k interpretácii ustanovení OPP vzhľadom na zistený skutkový stav. Žalobca počas konania pred súdom prvej inštancie argumentoval dvoma pravdepodobnými verziami.

Prvou je použitie aplikátora a druhou je použitie neoprávnenej kópie kľúča. Aplikátory a ani neoprávnené kópie kľúčov nie sú nástrojmi na riadne otváranie predmetu poistenia. Vysoká pravdepodobnosť jednej z týchto verzií vylučuje vysokú pravdepodobnosť verzie žalovaného, podľa ktorej malo byť miesto poistenia sprístupnené nástrojom určeným na jeho riadne otváranie. Súd prvej inštancie napokon pripísal najvyššiu mieru pravdepodobnosti tomu, že predmet poistenia bol sprístupnený neoprávnenou kópiou kľúča. V súvislosti s pojmom „nástroje určené na riadne otváranie predmetu poistenia“ je potrebné upriamiť pozornosť na pojem „určené“. Za takéto nástroje teda možno považovať iba tie, ktoré sú ako nástroje na riadne otváranie určené buď výrobcom danej zámky alebo vlastníkom tejto zámky. Možno teda hovoriť o určení týchto nástrojov na riadne otváranie miesta poistenia z technického hľadiska alebo z hľadiska vlastníka zámky, ktorý je oprávnený zverením kľúča alebo kópie vyhotovenej s jeho vedomím určiť, kto bude mať oprávnenie na jej riadne otváranie. Ak je nejaká kópia tohto kľúča, alebo kópia z oprávnenej kópie tohto kľúča vyhotovená bez jeho vedomia a súhlasu, tak potom takúto kópiu nemožno považovať za nástroj ním určený na riadne otváranie tejto zámky a takisto takto vyrobený nástroj nemožno považovať za nástroj, ktorý na riadne otváranie zámky určil jej výrobca. Ďalšia definícia krádeže vlámaním v čl. VIII ods. 1 písm. d) OPP nespochybňuje záver súdu prvej inštancie o tom, že za nástroj určený na riadne otváranie predmetu poistenia nemožno považovať neoprávnenú kópiu kľúča. Pojem nástroj je všeobecným pojmom, ktorý zahŕňa pojem kľúč a oprávnené kópie kľúčov, ako nástroje určené na riadne otváranie miesta poistenia a nástroje, ktorú nie sú určené na riadne otváranie predmetu poistenia, ktorými sú neoprávnené kópie kľúča a aplikátory. V zmysle čl. VIII ods. 1 písm. a) a d) a ods. 2 OPP prichádzajú do úvahy tri situácie v súvislosti s používaním kľúčov, ich kópií alebo aplikátorov pri krádeži. Prvý prípad je situácia, kedy je predmet poistenia sprístupnený nástrojom, ktorý bol určený na jeho riadne otváranie. V takom prípade ide o prostú krádež v zmysle čl. VIII ods. 2 OPP, na základe čoho sa uplatňuje výluka z poistenia v zmysle čl. III písm. b) OPP. Druhý prípad je situácia, kedy bolo miesto poistenia sprístupnené nástrojom, ktorý nebol určený na jeho riadne otváranie. V takom prípade ide o poistnú udalosť. Tretím prípadom je situácia, kedy je miesto poistenia síce sprístupnené kľúčom, teda nástrojom určeným na jeho riadne otváranie, avšak tohto nástroja sa páchatel zmocnil vlámaním alebo lúpežou. Z uvedených definícií krádeže vlámaním nemožno systematickým výkladom prísť k záveru, že v prípade sprístupnenia miesta poistenia neoprávnenou kópiou by malo byť predpokladom vzniku nároku na poistné plnenie to, aby najprv páchatel takúto kópiu získal vlámaním alebo lúpežou, keď samotný poistený ani nemusí mať vedomosť o tom, že takáto neoprávnená kópia kľúča vôbec bola vyhotovená. OPP neobsahujú žiadnu definíciu nástrojov, ktoré nie sú určené na riadne otváranie miesta poistenia. Tento pojem tak zahŕňa nielen aplikátory, ale aj neoprávnené kópie kľúča. Ak žalovaný uvádza, že OPP rozlišujú medzi nástrojom a kľúčom, tak je potrebné uviesť, že pojmovo bližšie nerozlišujú medzi kľúčom, kópiou kľúča, ktorá môže byť vyhotovená oprávnene alebo neoprávnene a aplikátormi a neuvádzajú ani to, na základe akých kritérií je potrebné posudzovať, či je alebo nie je daný nástroj „určený na riadne otváranie miesta poistenia“. Práve preto je potrebné v zmysle zásady contra proferentem zakotvenej v § 266 ods. 4 ObZ interpretovať tento výklad pojmov v neprospech žalovaného a vychádzať tak z takého výkladu, ktorý nevedie k rozširovaniu výluk z poistenia. Súd prvej inštancie preto v bode 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku správne uviedol, že Občiansky zákonník a poistná zmluva nedávajú žalovanému možnosť rozširovať dôvody, pre ktoré odmietne poskytnúť poistné plnenie v prípade, keď je udalosť krytá poistnou zmluvou. K výkladu ustanovení výluky upozornil žalobca aj na to, že ide o formulárovú zmluvu, ktorú nemal možnosť právny predchodca žalobcu ovplyvniť obsah OPP. K uplatnenému § 35 ods. 2 OZ a § 266 ObZ upozornil, že ide o zákonné ustanovenia, ktoré sa týkajú výkladu obsahu právnych úkonov na základe vôle zmluvných strán v čase ich uzavretia a nie procesného postupu strán konania v civilnom sporovom konaní. Výkladom právneho úkonu možno zisťovať len obsah tohto právneho úkonu a nie je možné ním prejav vôle dopĺňať. Procesný postup strán konania a ich postoje v civilnom sporovom konaní možno posudzovať iba na základe ustanovení CSP o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany. Je vecou strán konania, kedy a ako uplatnia prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a takisto je vecou súdu, či a v akom rozsahu voči takto predneseným prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany uplatní sudcovskú koncentráciu konania. Následne sa žalobca zaoberal výkladom poistných podmienok, pričom konštatoval, že OPP a ani Všeobecné poistné podmienky pre poistenie majetku právnických osôb a podnikajúcich fyzických osôb však nedefinujú, čo možno rozumieť pod „preukázateľne násilným spôsobom“ a ani nedefinujú pojem násilie. Medzi sprístupnením miesta poistenia aplikátorom alebo neoprávnenou kópiou kľúča nie je z hľadiska oprávnenosti takéhoto sprístupnenia žiadny rozdiel, keďže v oboch prípadoch je miesto poistenia sprístupnené proti vôli poisteného, a to nástrojom, ktorý on a ani výrobca zámky neurčili ako nástroj na jej riadne otváranie. Súd prvej inštancie vzhľadom na opis krádeže, kedy došlo k prekonaniu vstupnej brány pomocou rebríka a k prekonaniu zabezpečenia objektu, správne v bode 20 napadnutého

rozsudku uviedol, že bol preukázaný násilný spôsob zmocnenia sa poisťenej veci s poukazom na rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 8Co/37/2020 zo dňa 20.07.2021. Vo vzťahu k počtu kľúčov a ich predloženia v trestnom konaní poukázal žalobca na posudok B. D., keďže B. C. v znaleckom posudku pri stope č. 6 (záмок GUARD 30/30) a charakteristike kľúčov neuviedol, či išlo o originály alebo kópie. Na základe znaleckého posudku B. D. skonštatoval, že rovnako ako pri prvých dvoch zámkoch išlo o 4 pravé kľúče a 6 kópií. Vzhľadom na uvedené považoval tvrdenie žalovaného o 10 existujúcich a pôvodných pravých kľúčov, ktoré sa postupne strácali, na základe čoho potom boli vyhotovované kópie, za nepodložené. Za nesprávnu hypotézu považoval aj tvrdenie o 42 kľúčoch vrátane kópií, čo je navyše ešte aj v rozpore s jeho hypotézou vo vzťahu k zámku zn. GUARD (30/30) (stopa č. 6), pri ktorej podľa neho malo existovať 10 originálnych kľúčov, ktoré aj boli odovzdané na skúmanie, nakoľko by to znamenalo, že páchatelia by sa takto dostali k originálnym kľúčom k prvým dvom zámkom, ale nedisponoval by kľúčom k zámku dverí kovovej mreže. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva hypotéza žalovaného, že malo byť pôvodne vyrobených 30 originálnych kľúčov, z čoho 12 sa malo v čase poisťnej udalosti nachádzať mimo dispozície právneho predchodcu žalobcu. Žalovaný uvádzal aj druhý celkový počet kľúčov, a to 39 kľúčov, ktorý odvodzoval od prechodného počtu zamestnancov pôsobiacich u právneho predchodcu žalobcu. Opäť ide o nepodloženú hypotézu žalovaného, pričom v tomto smere poukázal na zápisnice z výsluchov v trestnom konaní, a to okrem svedka E., aj na výsluch svedka G., G., E., z ktorých vyplýva, že ak prechodne z dôvodu personálnych zmien pracovalo na základni až 13 zamestnancov, tak to neznamenovalo, že malo byť vyhotovených až 39 kľúčov vrátane oprávnených kópií. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že páchatelia použili kópie kľúčov na základe relatívne krátkeho trvania krádeže a na základe znaleckého posudku pána B. C., ktorý pripisoval veľkú pravdepodobnosť tomu, že boli pri krádeži použité pravé kľúče alebo ich kópie, pričom na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie nemohol vylúčiť vyhotovenie neoprávnenej kópie kľúčov. Pre rozhodnutie vo veci nebolo podstatné to, či bolo miesto poistenia neoprávnene sprístupnené neoprávnenými kópiami kľúčov alebo nejakými aplikátormi pri vysoko sofistikovanej metóde bezkľúčového prekonania zámkov, ale to, či boli alebo neboli pre krádeži použité nástroje, ktoré sú určené na riadne otváranie miesta poistenia. Sám žalovaný prišiel s pravdepodobnou verziou, na základe čoho aj žalobca a súd prvej inštancie museli pracovať s pravdepodobnými verziami. Napokon súd prvej inštancie pri uplatnení zásady formálnej pravdy logicky vyvodil ako najpravdepodobnejšie to, že miesto poistenia bolo sprístupnené nástrojom, ktorý nebol určený na riadne otváranie miesta poistenia, pričom týmto nástrojom mala byť neoprávnená kópia kľúča a na tomto závere potom založil svoje skutkové zistenie. Žalovaný účelovo namietol, že on nemôže byť v tejto súvislosti postavený do pozície, v ktorej má v rozpore s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou preukazovať negatívnu okolnosť. K uvedenému je potrebné uviesť, že preukazovať určitú skutočnosť je povinný ten, kto z tejto skutočnosti pre seba vyvodzuje prospech. Ak žalovaný odmietol poskytnúť poisťné plnenie, pretože tvrdil, že sú splnené podmienky pre použitie výluky z poistenia, tak práve on bol povinný preukázať tieto okolnosti, z ktorých podľa neho vyplýva výluka z poistenia. Žalovaný tak mal preukázať, že pri krádeži boli použité nástroje, ktoré boli určené na riadne otváranie miesta poistenia. Ak by mal žalobca preukazovať, že pri krádeži takéto nástroje použité neboli, tak potom práve on by musel v rozpore s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou dokazovať negatívnu skutočnosť. Ak bol priebeh poisťnej udalosti objasnený iba v základných rámcoch, pričom vzhľadom na absenciu dôkazov nie je možné prísť k jednoznačným záverom, pomocou ktorých by bolo možné zodpovedať, či došlo alebo nedošlo k naplneniu znakov výluky z poistenia, tak je potrebné vzhľadom na účel poistenia prísť k záveru, že nie sú splnené podmienky pre výluku z poistenia. Na tom základe je potom poisťovateľ povinný poskytnúť poisťné plnenie, pričom nemožno od poisteného vyžadovať, aby on v rozpore s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou preukazoval, že nejde o výluku z poistenia. Ak žalovaný uvádza, že u právneho predchodcu žalobcu malo dôjsť k nedbanlivému nakladaniu s kľúčmi, tak je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne v bode 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že nejde o dôvod pre odmietnutie poisťného plnenia, ale o dôvod pre prípadné krátanie poisťného plnenia v zmysle § 799 ods. 3 OZ. Poisťné plnenie môže postupom podľa tohto zákonného ustanovenia znížiť iba poisťovateľ, pretože súd nemá moderačné právo vo vzťahu k poisťnému plneniu. Žalovaný ako odvolací dôvod uviedol aj nesplnenie procesných podmienok v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) CSP, hoci neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých by mal byť podľa neho splnený predpoklad pre tento odvolací dôvod.

11. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s obsahom spisu a napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a rozsudok súdu prvej

inštancie je potrebné v napadnutom zaväzujúcom výroku II., III., IV. a v súvisiacom výroku VI. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že podľa písm. a) neboli splnené procesné podmienky, písm. b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa písm. f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, podľa písm. h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

16. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

17. Podľa § 797 ods. 1 OZ právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

18. Podľa § 797 ods. 2 OZ právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

19. Podľa § 797 ods. 3 OZ plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

20. Podľa § 799 ods. 1 OZ poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené.

21. Podľa § 799 ods. 2 OZ, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada.

22. Podľa § 799 ods. 3 OZ ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho

povinnosti plniť. Poistiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

23. Podľa čl. III ods. 1 písm. b) OPP pre poistenie vecí pre prípad odcudzenia alebo vandalizmu: okrem výluk uvedených vo VPP MP 106 sa poistenie nevzťahuje na škody na poistených veciach vzniknutých alebo spôsobených prostou krádežou.

24. Podľa čl. VIII ods. 1 OPP za krádež vlámaním sa považuje zmocnenie sa cudzej poistenej veci tak, že sa jej páchatel zmocnil niektorým ďalej uvedeným spôsobom: a) Do miesta poistenia sa dostal tak, že ho sprístupnil nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie alebo iným preukázateľne násilným spôsobom; b) Do miesta poistenia sa dostal inak ako vstupným otvorom alebo otvoreným oknom; c) V mieste poistenia sa preukázateľne skryl a po jeho uzamknutí sa veci zmocnil; d) Miesto poistenia otvoril kľúčom, ktorého sa zmocnil vlámaním alebo lúpežou; e) Do trezora, ktorého obsah je poistený, sa dostal alebo ho otvoril nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otvorenie; f) Trezor, ktorého obsah je poistený, otvoril kľúčom alebo spôsobom určeným na jeho riadne otvorenie, ktorého sa zmocnil: Fa) vlámaním do úschovného objektu, ktorý je zabezpečený minimálne rovnako ako trezor, v ktorom sú uložené poistené veci, Fb) vlámaním do úschovného objektu, ktorý má dva zámky a kľúče k nim príslušné sú uložené oddelene mimo miesta poistenia, Fc) lúpežou mimo miesta poistenia; g) Do trezora, ktorého obsah je poistený, sa dostal tak, že prekonal prekážku vytvorenú špecifickými vlastnosťami veci.

25. Podľa čl. VIII ods. 2 OPP prostou krádežou sa rozumie privlastnenie si cudzej poistenej veci tak, že sa jej páchatel zmocnil spôsobom iným ako uvedeným v bode 1, resp. ak odcudzená vec nebola chránená pred krádežou spôsobom uvedeným v ZD SZ, resp. nedošlo k spáchaniu lúpeže.

26. Po oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalovaného, vyjadrenia žalobcu k odvolaniu, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nedostatočne vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci samej. Súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodovaní o ustálení dôkazného bremena nevysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi žalovaného (ale aj naväzujúcimi argumentmi žalobcu), ktoré mohli mať vplyv na správnosť skutkových zistení týkajúcich sa počtu predložených kľúčov, ich originálnych a riadne vyhotovených kópií, ako aj vysvetlenia skutkového záveru, že miesto poistenia malo byť sprístupnené neoprávnenou kópiou kľúča, ako aj výkladom príslušných ustanovení OPP.

27. Pre vysvetlenie vyššie uvedeného záveru odvolací súd predovšetkým uvádza, že „zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia naväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.10.2010, sp.zn. 3 MCdo/6/2010).

28. V konaní o zaplatenie nároku žalobcu z titulu uzatvorenej poistnej zmluvy má žalobca v zmysle § 788 ods. 1 OZ v spojení s § 797 ods. 2 OZ povinnosť tvrdenia v tom, že nastala náhodná udalosť v zmluve bližšie označená ako odcudzenie, v zmysle ktorej má žalovaný povinnosť hradiť poistné plnenie v dojednanom rozsahu podľa poistných podmienok (poistná udalosť). Na povinnosť tvrdenia naväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné

bremeno preukázať, že predmetná poistná udalosť sa stala, ako aj preukázať rozsah jej následkov. V tomto smere si strany dojednali poistné riziko podľa čl. II ods. 1 písm. a) OPP, v zmysle ktorej sa základné poistenie pre prípad odcudzenia vzťahuje na odcudzenie poistenej veci, ku ktorej došlo krádežou vlámaním, pri ktorej páchatel preukázateľne prekonal prekážky chrániace poistenú vec pred odcudzením. Poistné podmienky obsahovali aj dojednanú výluky poistenia vecí vzniknutých alebo spôsobených prostou krádežou (čl. III ods. 1 písm. d) OPP). Prostú krádež strany definovali v čl. VIII ods. 2 OPP ako privlastnenie cudzej veci iným spôsobom ako uvedeným v čl. VIII ods. 1 OPP, v ktorom strany definovali krádež vlámaním. Za krádež vlámaním sa podľa čl. VIII ods. 1 písm. a) OPP považuje zmocnenie cudzej poistenej veci tak, že sa jej páchatel zmocnil tým spôsobom, že sa do miesta poistenia dostal tak, že ho sprístupnil nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie alebo iným preukázateľným spôsobom. Pokiaľ je poistná udalosť-krádež vlámaním vykonaná jedným zo spôsobov popísaných v čl. VIII ods. 1 OPP preukázaná, žalobca uniesol bremeno dôkazu. Na preukázanie tvrdenia žalobcu, že poistná udalosť je krádež vlámaním podľa čl. VIII ods. 1 písm. a), súd prvej inštancie vykonal okrem listinných dôkazov, akými sú znalecké posudky a odborné stanovisko, aj dokazovanie oboznámením s obsahom trestného spisu (pripojený vyšetrovací spis), pričom skonštatoval, že ide o násilný spôsob zmocnenia sa poistenej veci. V tomto smere súd prvej inštancie uviedol, že prekonaním vstupnej brány prostredníctvom rebríka, prekonanie zabezpečenia objektu a použitie kópie kľúča (bez definovania či išlo o oprávnené kópie alebo neoprávnenie kópie kľúča) páchatel preukázateľne prekonal prekážky chrániace poistenú vec. Predmetné skutkové okolnosti popísané súdom prvej inštancie svedčia v prospech unesenia dôkazného bremena žalobcom. Na danom mieste však odvolací súd upozorňuje, že súd prvej inštancie v tejto súvislosti však nevyhodnotil, či na základe uvedeného žalobca uniesol dôkazné bremeno, naopak sa zaoberal len dôkazným bremenom žalovaného a skúmaním použitia oprávneného, resp. neoprávneného kľúča. Bremeno tvrdenia a bremeno dôkazu musí uniesť aj žalovaný, pokiaľ má v konaní úspešne uplatniť procesnú obranu. Žalovaný v tomto smere tvrdil, že uplatnenie výluky poistného plnenia, keďže sa jedná o prostú krádež, sú splnené. Poisťovateľ v prípade poistenia majetku na seba preberá riziko náhodného odcudzenia poistenej veci v zmysle poistných podmienok, ktoré je v prípade, že takáto udalosť nastane, povinný znášať. Táto povinnosť ho nezaťažuje iba vtedy, ak skutkové okolnosti tejto udalosti zodpovedajú výluke z poistenia. Ak však absentujú skutkové tvrdenia, či dôkazy, ktorými možno preukázať výluky z poistenia, tak je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie, avšak samozrejme len za predpokladu ak žalobca splnil svoju dôkaznú povinnosť a preukázal, že poistná udalosť, ktorá je krytá poistným plnením, nastala. Až následne je možné uvažovať nad presunom dôkazného bremena na žalovaného. Samotný žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že „úlohou žalobcu v civilnom sporovom konaní bolo navrhovať také dôkazy, pomocou ktorých preukáže, že nešlo o prostú krádež, zatiaľ čo úlohou žalovaného bolo preukázať, že sú naplnené podmienky pre uplatnenie výluky z poistenia“. S týmto tvrdením sa je možné stotožniť, s tým, že úlohou žalobcu je preukázať, že došlo ku krádeži vlámaním jedným zo spôsobov podľa čl. VIII ods. 1 OPP, zatiaľ čo žalovaný pri uplatnení výluky podľa čl. III ods. 1 písm. b) OPP v spojení s čl. VIII ods. 2 OPP musí preukázať, že v predmetnej veci došlo k prostej krádeži, pričom v tomto smere zo strany žalovaného nie je postačujúci len predpoklad, či domnienka.

29. Odvolací súd preto vo vzťahu k námietke odvolateľa, že nemôže byť procesne postavený do pozície, v ktorej je povinný preukazovať negatívnu okolnosť v zmysle princípu negatívnej dôkaznej teórie, čím je naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP uvádza nasledovné. Záver o nesprávnom aplikovaní výluky z poistenia zo strany žalovaného je možné ustáliť až potom, keď sa súd prvej inštancie vysporiada s ustálením dôkazného bremena žalobcu, ktoré v odôvodnení rozsudku bližšie neobjasnil, následne s výkladom čl. VIII ods. 1 písm. a) OPP a ustálením skutkového záveru o možnom použití neoprávneného kľúča v nadväznosti na tvrdenia žalovaného o celkovom počte vyrobených a údajne nepredložených kľúčoch, ktoré môžu svedčiť v prospech unesenia dôkazného bremena žalovaného. Bez podkladu vo vykonanom dokazovaní a vysporiadaní sa s uvedenými rozhodujúcimi skutočnosťami ako aj tvrdeniami strán konania, nie je možné zo strany odvolacieho súdu vykonať aj relevantný prieskum rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to aj v časti, v ktorom prijal súd prvej inštancie záver o neunesení dôkazného bremena žalovaného.

30. Odvolací súd dospel k záveru o opodstatnenosti odvolania žalovaného, keď namietal nevysvetlený záver súdu prvej inštancie, že „jediný nástroj, ktorý je určený na riadne otváranie-je príslušný originálny kľúč, ktorým disponuje oprávnená osoba (vlastník, zamestnanec), resp. jeho kópia vytvorená z originálneho kľúča vlastníkom (resp. oprávnenou osobou)“, čo má podľa súdu prvej inštancie vyplývať z obsahu znaleckého posudku B. C.. Znalec B. C. síce konštatoval, že na kľúčoch používaných

žalobcom boli nájdené stopy po kopírovaní, predmetný záver znalca však v kontexte námietok žalovaného o zrejmom oprávnenom kopírovaní kľúčov konštatovanom aj súdom prvej inštancie (bod 20. odôvodnenia, str. 11 napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého je zrejmé, že počas fungovania predchodcu žalobcu dochádzalo aj k vyhotovovaniu oprávnenej kópie kľúčov“), netvorí spoľahlivý podklad pre vyhodnotenie skutkového záveru o neoprávnenej výrobe kľúčov. Námietky odvolateľa vo vzťahu k počtu vyrobených a predložených kľúčov a poukázaných záverov z trestného vyšetrovania týkajúcich sa počtu predložených kľúčov, nie je len základom pre posudzovanie zníženia poistného plnenia, ako sa nesprávne domnieval súd prvej inštancie, ale predmetná argumentácia a následne dôsledné vysporiadanie sa s ňou, tvorí základ (podstatný argument) aj vo vzťahu k vysvetleniu súdu prvej inštancie o možnom sprístupnení miesta poistnej udalosti neoprávnenými kľúčmi. Ak totiž žalobca, resp. právny predchodca žalobcu predložil (v trestnom konaní) všetky originálne kľúče od výrobcu, ako aj ich oprávnené kópie (čo znamená, že tieto mal v rozhodnom čase v dispozícii) a ak zároveň je nesporné tvrdenie žalobcu, že miesto poistenia nebolo neoprávnené sprístupnené niektorým zo zamestnancov právneho predchodcu žalobcu s odkazom na prerušené trestné stíhanie z dôvodu, že sa nepodarilo vypátrať páchatelov a nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že páchatelom mal byť niekto zo zamestnancov právneho predchodcu žalobcu, je možné ustáliť aj záver o sprístupnení miesta poistenia neoprávneným kľúčom. Avšak bez vysporiadania sa s námietkami žalovaného o počte kľúčov, uvedených v znaleckom posudku B. C., v porovnaní s upresnením počtu originálnych kľúčov a vyhotovených kópií podľa znalca B. D. v kontexte námietok žalovaného o existencii 39 kľúčov, z ktorých sa všetky nenachádzajú v dispozícii žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, je záver súdu prvej inštancie o sprístupnení miesta poistenia neoprávneným kľúčom predčasný a nejasný. Súd prvej inštancie prijal záver, že žalovaný nepreukázal, že páchatel sa dostal do miesta poistenia nástrojmi, ktoré sú riadne určené na jeho otváranie bez skúmania vyššie uvedených rozhodných skutočností, a to aj s poukazom na vykonané dokazovanie obsiahnuté v pripojenom vyšetrovacom spise, s ktorým sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je preto daný, keďže v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, ktorého dôsledkom je, že súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú (záver o neoprávnenom použití kľúča zo znaleckého posudku B. C.), resp. neprihliadal na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov strán konania (skutočnosti týkajúce sa počtu predložených kľúčov, ako aj vyplývajúce z výsluchov vykonaných v trestnom konaní, ako aj nespornosť zistenia, že v trestnom konaní nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že páchatelom mal byť niekto zo zamestnancov právneho predchodcu žalobcu).

31. Na záver k uvedenému, odvolací súd ešte dodáva, že tvrdenia žalovaného o celkovom počte 42 kľúčov je novotou podľa § 366 CSP, ktoré v konaní na súde prvej inštancie nebolo použité, napriek tomu, že tak odvolateľ mohol vykonať. Predmetná argumentácia nenapĺňa taxatívne vymedzenie účelu použitia týchto novôt v zmysle § 366 CSP s ohľadom na namietané odvolacie dôvody a na túto odvolací súd ani neprihliadal (č.l. 423).

32. Zhrňujúc vyššie uvedené, odvolací súd zdôrazňuje, že na ustálenie záveru o tom, že páchatel sa zmocnil poistnej veci tým spôsobom, že sa do miesta poistenia dostal tak, že ho sprístupnil nástrojmi, ktoré nie sú určené na jeho riadne otváranie alebo iným preukázateľne násilným spôsobom nepostačuje len záver súdu prvej inštancie, že s veľkou pravdepodobnosťou došlo ku kopírovaniu kľúčov, ak tento záver mal vyplývať zo znaleckého posudku B. C. a ani nebol sporný (právny predchodca vyhotovoval kópie kľúčov pre svojich zamestnancov), ale je potrebné ozrejmiť, či kľúčmi disponovali aj iné osoby ako právny predchodca žalobcu a jeho zamestnanci, keď kľúče v počte 30 kusov boli predložené a v trestnom konaní sa nepodarilo zistiť páchatel'a. Na ustálenie záveru súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalovaného nepostačuje odkaz na znalecký posudok B. C. o tom, že uzamykacie mechanizmy boli s veľkou pravdepodobnosťou ovládané príslušnými pravými kľúčmi alebo ich kópiami, ak zároveň súd prvej inštancie konštatuje, že počas fungovania predchodcu žalobcu dochádzalo aj k vyhotoveniu oprávnenej kópie kľúčov. Odvolací súd v tomto smere musí konštatovať rozpornosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorej súd prvej inštancie uvádza, že „s veľkou pravdepodobnosťou došlo ku kopírovaniu kľúčov vyplývajúce zo znaleckého posudku“ a na druhej strane konštatuje, „že je zrejmé, že počas fungovania predchodcu žalobcu dochádzalo aj k vyhotovovaniu oprávnenej kópie kľúčov“. V korelácii na námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie na základe uvedeného dospel k nesprávne skutkovému záveru o neoprávnenom kopírovaní kľúčov, ktorým zdôvodnil rozsudok, keď nevyhodnotil, že záver o kopírovaní kľúčov je nielen pravdepodobný, ale nesporný, konštatuje odvolací súd naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Na záver v tomto smere odvolací súd uvádza, že

bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že mal všetky kľúče v rozhodnom čase v dispozícii, ako aj ich kópie, ktoré dal vyhotoviť, teda v tomto smere bolo povinnosťou súdu prvej inštancie ustáliť ich počet, ako aj záver, či boli všetky predložené. Až v nadväznosti na predmetné zistenie je možné vyvodiť, či mohli byť vyhotovené neoprávnené kópie kľúčov, a to aj s poukazom na vykonané výsluchy z trestného konania, na ktoré poukázali strany konania. Po ustálení predmetnej rozporovanej a rozhodnej skutočnosti, bude možné konštatovať, že dochádza k presunu dôkazného bremena na žalovaného, v rámci ktorého má žalovaný preukázať, že napriek existencii a predloženiu všetkých oprávnených kľúčov v dispozícii vlastníka, resp. poverených osôb, ktoré disponovali s kľúčmi od vlastníka, nedošlo ku krádeži vlámaním spôsobom, ktorý zakladá aplikovanú výluku z poistenia v zmysle čl. VIII ods. 2 OPP a dôvodnosť odmietnutia poskytnúť poistné plnenie.

33. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí dospel po preskúmaní OPP k záveru, že jediný nástroj, ktorý je určený na riadne otváranie-je príslušný originálny kľúč, ktorým disponuje oprávnená osoba, resp. jeho kópia vytvorená z originálneho kľúča vlastníkom, resp. oprávnenou osobou. Tento výklad poistných podmienok súd prvej inštancie bližšie nezdôvodnil, neposkytol výklad poistných podmienok, ako aj jednotlivých pojmov a v tomto smere sa nezaoberal ani výkladovými pravidlami prejavu vôle v zmysle § 266 ObZ. Odvolací súd sa síce stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že OZ ani poistná zmluva nedáva žalovanému možnosť rozširovať dôvody výluky a odmietnutie poskytnutia poistného plnenia, avšak absencia zdôvodnenia súdu prvej inštancie výkladu čl. VIII ods. 1 písm. a) OPP spôsobuje nepreskúmateľnosť predmetného záveru. V tomto smere odvolací súd uvádza, že aj keď žalobca vo vyjadrení k odvolaniu v bode 23., 24., 25., 26., 34., 35. poskytol podrobný výklad čl. VIII ods. 1 písm. a), ods. 2 OPP, s ohľadom na námietky odvolateľa nie je možné tento výklad nahrádzať absentujúcim právnym vyhodnotením súdu prvej inštancie, a to aj v kontexte ustáleného skutkového stavu. Žalovaný namietal nielen výklad formulácie „sprístupnenie nástrojom, ktoré nie je určené na riadne otvorenie“, ale aj formuláciu „alebo iným preukázateľne násilným spôsobom“, ktorú podľa odvolateľa je možné vnímať len v kontexte s predtým uvedenou formuláciou sprístupnenia nástrojom, ktorý nie je určený na riadne otváranie, ako násilného spôsobu sprístupnenia miesta poistenia, čo sa nedá stotožniť s otvorením zámok kľúčom. Uvedeným konštatovaním žalovaného, jeho predmetným významom a výkladom aj podľa § 266 ods. 4 ObZ sa mal zaoberať súd prvej inštancie, keď okrem iného ustálil, že mal preukázaný „násilný spôsob zmocnenia sa poistenej veci“ (bod 20., str.11 napadnutého rozsudku). Odvolací súd v tomto smere uvádza, že bude úlohou súdu prvej inštancie sa zaoberať aj tým, či strany mali v poistnej zmluve, alebo poistných podmienkach nielen definovaný nástroj určený na riadne sprístupnenie, resp. nástroj, ktorý nie je určený na riadne sprístupnenie miesta poistenia, ale aj prípadne iný násilný spôsob prekonania prekážky, či definíciu pojmu násilia, v opačnom prípade je potrebné aplikovať § 266 ods. 4 ObZ. Na danom mieste odvolací súd upozorňuje, že v konaní sa musí súd prvej inštancie jednoznačne vysporiadať s tým, či za krádež vlámaním považuje sprístupnenie miesta poistenia nástrojom, ktorý nie je určený na riadne otvorenie, teda neoprávneným kľúčom a z akých dôvodov, prípadne či bola v dôsledku zisteného skutkového stavu splnená aj podmienka sprístupnenia do miesta poistenia aj iným preukázateľným násilným spôsobom, keď v bode 20., na str. 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval prekonanie prekážok zo strany páchatel'ov, akým je použitie rebríka a režim zabezpečenia objektu. Súd však bližšie neodôvodnil to, či ide aj o ďalší zo spôsobov, ktorým je splnená podmienka zmocnenia cudzej veci krádežou vlámaním, teda preukázanie iného násilného spôsobu, ktorým sa mal páchatel' dostať do miesta poistenia alebo či súd prvej inštancie dospel len k záveru o naplnení podmienky, že páchatel' sa do miesta poistenia dostal nástrojmi, ktoré nie sú riadne určené na jeho otváranie zahŕňajúc práve násilný spôsob zmocnenia cudzej veci, a to použitím rebríka na prekonanie vstupnej brány bez ohľadu na prekonanie prekážok oprávnenými alebo neoprávnenými kľúčmi (bod 20., str. 10 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Predmetné závery sú eventualitami, vyjadrené aj vylučovacou spojkou alebo, v zmysle ktorých je možné dospieť k záveru o unesení dôkazného bremena žalobcu podľa čl. VIII ods. 1 písm. a) OPP. Uvedená absencia výkladu právneho posúdenia a aplikácie § 266 ObZ preto zakladá aj dôvodnosť odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

34. V dôsledku uvedeného, je možné konštatovať, s ohľadom na absenciu výkladových pravidiel podľa § 266 ObZ vo väzbe na čl. VIII ods. 1 písm. a) OPP v korelácii so spôsobmi sprístupnenia miesta poistenia, keďže súd prvej inštancie sa nezaoberal rozhodnými skutočnosťami, ktoré mohli mať vplyv na správnosť skutkových zistení týkajúcich sa počtu predložených kľúčov, ich originálnych a riadne vyhotovených kópií, ako aj vysvetlenia skutkového záveru, že miesto poistenia malo byť sprístupnené neoprávnenou kópiou kľúča, došlo aj k porušeniu práva na spravodlivý proces v miere intenzity napíňajúcej aj odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď súd prvej inštancie nedal odpoveď na otázku, ktorá mala

pre posúdenie veci podstatný význam z hľadiska objektívneho, náležitého a presvedčivého zdôvodnenia v zaväzujúcej časti napadnutého rozsudku vo výroku II., III. a IV., ako aj súvisiacom výroku VI. rozsudku o náhrade trov konania (bližšie pozri aj rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS/119/03, IV.ÚS/115/03).

35. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

36. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Zákom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2, 3 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezodôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné.

37. Žalovaný podal odvolanie aj v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého odvolanie možno odôvodniť tým, že neboli splnené procesné podmienky, pričom predmetný odvolací dôvod nijakým spôsobom neodôvodnil. Napriek absencii argumentácie odvolateľa vzťahujúcej sa k predmetnému odvolaciemu dôvodu, odvolací súd preskúmal z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP) a dospel k záveru, že predmetný odvolací dôvod nebol naplnený. Odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré by odôvodňovalo postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

38. Žalovaný namietal, že vyjadrenie žalobcu na pojednávaní konanom 23.06.2022 a podanie žalobcu zo dňa 25.07.2022 je zmenou žaloby, ktorá je účelová, pričom sa s ňou súd prvej inštancie osobitne nezaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku, čo má napĺňať odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Odvolací súd však predmetnú námietku nevyhodnotil ako vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zo strany žalobcu nešlo o podstatnú zmenu skutkových okolností, v rámci ktorých by sa žalobca odchyľil od podanej žaloby a vymedzeného nároku na poistné plnenie, ktoré si uplatňoval. Podľa § 140 ods. 2 CSP je zmenou žaloby i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Za zmenu žaloby podľa citovaného ustanovenia je treba považovať také tvrdenia, ktoré by viedli k tomu, že dôvodnosť žalobou uplatneného nároku by žalobca založil na základe iného skutkového stavu. Výklad čl. VIII ods. 1 písm. a) OPP zo strany žalobcu po vykonanom dokazovaní znaleckými posudkami, nie je možné považovať za také upresnenie skutočností, ktoré majú dopad na iné posúdenie skutkového základu, ktorou by došlo k zmene žaloby, o ktorej mal súd prvej inštancie rozhodnúť. V tomto smere odvolací súd upozorňuje, že súd prvej inštancie sa s predmetnou námietkou vysporiadal na pojednávaní konanom dňa 12.09.2022, a preto skutočnosť, že sa s týmto argumentom nezaoberal už v obsahu rozsudku, nie je vadou konania, ktorú by bolo možné subsumovať pod § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

39. Za zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP je potrebné považovať také doplnenia, či upresnenia skutočností tvrdených v žalobe, ktoré majú dopad na iné posúdenie skutkového základu oproti skutkovému základu uvedenému v žalobe. (bližšie pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/4/2021, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2023). Za zmenu žaloby treba považovať aj procesný úkon, ktorým žalobca, hoci požaduje rovnaké plnenie, tak následne činí na základe iných skutkových okolností než tých, ktoré uviedol v žalobe (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MOBdoV/19/2007).

40. Odvolací súd pripomína, že vyhodnotenie zásahu, doplnenia, upresnenia žalovaného nároku alebo skutočností uplatnených žalobcom v podanej žalobe podlieha hodnotiacemu úsudku konajúceho súdu, ktorý sa odvíja od žalobcom predloženého skutkového základu. Žalobca od samotného začiatku vyvolania súdneho sporu odôvodňoval svoj žalobný nárok na poistné plnenie, od poistnej udalosti, ktorú popísal ako krádež spôsobenú dvoma neznámymi páchatelmi, ktorí prekonalí uzamknutú kovovú bránu pomocou dvoch prinesených rebríkov, ktoré opreli z vonkajšej, resp. vnútornej strany brány, následne nad vstupnými dverami do budovy zakryli halogénové osvetlenie a následne nezisteným spôsobom bez viditeľného poškodenia prekonalí dva bezpečnostné zámky dverí a vošli do predsiene, a ďalej do miestnosti, v ktorej nezisteným spôsobom bez viditeľného poškodenia prekonalí uzamknutie dverí kovovej mreže deliacej miestnosť na dve časti, kde z časti na odkladanie finančnej hotovosti odcudzením finančnej hotovosti spôsobili žalobcovi škodu 194.347,19 eur. Žalovaný naproti tomu tvrdil, že malo dôjsť k naplneniu podmienok výluky z poistenia v zmysle čl. III ods. 1 písm. b) OPP. Rozhodujúcim je v tomto smere vymedzenie uplatnenej výluky z poistenia v oznámení žalovaného zo dňa 22.06.2016, v ktorom uviedol, že z uznesenia Krajského riaditeľstva PZ v Žiline vyplýva, že „uzamykacie mechanizmy boli s veľkou pravdepodobnosťou ovládané príslušnými pravými kľúčmi, alebo ich kópiami (a to bez viditeľného poškodenia)“, pričom sa poistenie nevzťahuje na prostú krádež. Argumentačná línia žalobcu uplatnená po vykonanom dokazovaní so zameraním na dostupnú súdnu prax nepredstavuje zmenu žaloby, a to aj s ohľadom na to, že záver šetrenia poistnej udalosti nebol postavený na zistení určitých konkrétnych skutočností, na základe ktorých by bolo zrejmé, že ide o výluky z poistenia, ale iba na pravdepodobnosti toho, že by malo ísť o výluky z poistenia, pričom žalobca v podanej žalobe popísal poistnú udalosť tak, ako bolo vyššie uvedené bez konkretizácie tej skutočnosti, či miesto poistenia bolo otvorené oprávneným alebo neoprávneným kľúčom. Odvolací súd sa stotožnil s argumentom žalobcu, že až po vykonaní navrhnutých dôkazov, kedy bol v rámci možností objasnený skutkový stav, interpretácia ustanovení OPP nepredstavuje zmenu žaloby.

41. K námietke žalovaného o zhodnej interpretácii strán konania definície vlámania, kedy je podľa žalovaného treba posudzovať procesný postup strán konania podľa § 35 ods. 2 OZ a § 266 ods. 1 ObZ, pričom súd aplikoval vlastnú definíciu v rozpore s jednoznačnou dohodnutou definíciou, v dôsledku čoho malo dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu, odvolací súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Predovšetkým je treba si uvedomiť, že príslušné ustanovenia § 35 ods. 2 OZ a § 266 ods. 1 ObZ upravujú výklad obsahu právnych úkonov na základe vôle zmluvných strán v čase ich uzatvorenia a nie procesného postupu v súdnom konaní, tak ako sa nesprávne domnieval odvolateľ. V predmetnej veci preto nemohlo dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu súdom prvej inštancie v tom smere, že vo vzťahu k vykonanej interpretácii príslušných OPP zo strany žalobcu v priebehu súdneho konania ako procesného útoku a posudzovania námietky žalovaného, ide o zmenu žaloby, neaplikoval príslušné ustanovenia. Výkladové pravidlá prejavu vôle vo vzťahu k samotnej interpretácii zmluvných dojednaní mali byť aplikované, tak ako uviedol odvolací súd vyššie, avšak predmetná aplikácia týchto hmotnoprávných ustanovení je vylúčená v rámci posudzovania procesného postupu strán konania v súdnom konaní.

42. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), písm. c) CSP v spojení s § 391 CSP v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude vo vyššie naznačenom smere v intenciách záverov odvolacieho súdu zistiť a ustáliť skutkový stav a predmetnú vec opätovne právne posúdiť. Úlohou súdu prvej inštancie bude predovšetkým sa vysporiadať s rozhodnými argumentmi strán konania, ktoré môžu mať vplyv na správnosť skutkových zistení, a to týkajúcich sa počtu predložených kľúčov, ich originálnych a riadne vyhotovených kópií, ako aj vysvetlenia skutkového záveru, že miesto poistenia malo byť sprístupnené neoprávnenou kópiou kľúča, ako aj výkladom príslušných ustanovení OPP. Súdom prvej inštancie sa v rámci preukázania nároku žalobcu na poistné plnenie bude po vrátení veci v naznačených intenciách zaoberať aj dôkazným bremenom tej-ktorej strany, vysporadúvajúc sa s argumentáciou oboch strán sporu týkajúcou sa podstatných otázok súvisiacich so žalobným nárokom, ako aj so všetkými s tým súvisiacimi skutkovými tvrdeniami a predloženými, označenými a navrhnutými dôkazmi za rešpektovania zásady viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu vyplývajúcej z ustanovenia § 391 ods. 2 CSP. Súdom prvej inštancie bude v ďalšom konaní povinný dôsledne sa zaoberať a vysporiadať s jednotlivými aspektmi procesného útoku žalobcu a procesnej obrany žalovaného, a to komplexne tak, aby nové rozhodnutie vo veci poskytlo stranám sporu náležité a presvedčivé odpovede na všetky podstatné otázky súvisiace s meritom veci a s predmetným sporom, ktoré tvoria zásadnú časť ich argumentácie. Svoje nové rozhodnutie vo veci je súd

prvej inštancie povinný odôvodniť spôsobom zodpovedajúcim dikcii ustanovenia § 220 ods. 2 CSP a v odôvodnení sa vysporiadať nielen so všetkými podstatnými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu a s rozpormi v ich tvrdeniach v nadväznosti na vykonané dôkazy, ale aj so všetkými skutočnosťami majúcimi podstatný význam pre konanie a procesný postup súdu, pričom z odôvodnenia rozhodnutia musí byť aj zrejmé, ktoré z navrhnutých dôkazov súd prvej inštancie vykonal a ktoré nevykonal a z akých dôvodov, ako vyhodnotil konkrétne tvrdenia a dôkazy predložené stranami sporu a aké z nich vyvodil právne závery, vrátane toho, na základe akých zákonných ustanovení jednotlivé aspekty sporu posudzoval.

43. Na záver, odvolací súd upozorňuje súd prvej inštancie aj na aplikáciu § 224 CSP, keďže v písomnom vyhotovení rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/167/2016-433 zo dňa 20.10.2022 došlo v jeho záhlaví k zrejmej nesprávosti. Súd prvej inštancie nesprávne označil sídlo žalobcu a u právneho zástupcu žalobcu absentuje identifikačný údaj-IČO. Odvolací súd opravné uznesenie nevydal, keďže v časti napadnutého rozsudku vo výroku II., III., IV. a VI. bol tento odvolacím súdom zrušený, avšak v časti vo výroku I. a V. rozsudku, o ktorej odvolací súd nerozhodoval, je predmetný rozsudok právoplatný, pričom obsahuje zrejmu chybu v záhlaví rozsudku.

52. O náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

53. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d), e) CSP).